

[Birte Weiss.]

afstedkom en næsten hysterisk debat og i hvert fald også et lidt aparte handlingsforløb omkring udbetalingen af støtten, og om ikke andet, så har Solvognen kunnet glæde sig over, at folketingets medlemmer var nogle meget engagerede og aktive deltagere i den happening.

Når jeg trækker det frem, er det i og for sig kun for at understrege, at de mennesker, som sidder og administrerer støtten igennem Statens Kunstfond, hverken må eller bør underkaste sig udtalte eller udtalte krav om, at man ved fordelingen af støtten igennem Statens Kunstfond skulle gå ud fra, hvad der var hensigtsmæssigt, hensigtsmæssigt set i forhold til ikke at provokere befolkningen, ikke ligesom at være med til at skabe yderligere debat om vores generelle kulturstøtte.

Og så har vi endnu en gang et lovforslag fra fremskridtspartiet om, at man skal ophæve Statens Kunstfond, og vel at mærke et forslag, som alle med usvigelig sikkerhed ved ikke kan blive vedtaget, fordi vi gentagne gange har drøftet det herinde. Vi kender lovforslaget på forhånd. Den eneste motivering, man derfor kan forestille sig, fremskridtspartiet har for endnu en gang at tage den sag op, må være den tanke, som man jo godt kender i den almindelige debat, der går ud på, at det i demagogiens ABC ofte er sådan, at hvis man gentager en forkert påstand tilstrækkelig mange gange, så kan den godt gå hen og komme til at virke som en sandhed.

Det, jeg sigter til her, er det, som fremskridtspartiet gang på gang har sagt i forbindelse med Statens Kunstfond, at det i virkeligheden er en støtte til nogle ganske få privilegerede. Det er jo ikke rigtigt, for netop en stor del af de penge, Statens Kunstfond bruger, bevirker, at en lang række mennesker, som ellers ikke ville få del i kunstneriske oplevelser — her tænker jeg på de penge, der bliver brugt til ophængning af kunst og opstilling af kunst rundt omkring i offentlige institutioner — de får det ad denne vej.

Det andet lovforslag, vi har til behandling, er også ved at være en genganger. Det er regeringens forslag om en udskydelse af den generelle ændring af kunstfondloven. Motiveringerne har for regeringen været lidt

forskellige i tidens løb, og den motivering, vi har denne gang, er, at man afventer, som ministeren sagde, den betænkning, der skal fortælle om, hvordan man generelt skal foretage omrokeringer af kulturstøtten. Jeg vil, uden overhovedet at skulle tage hul på en debat om, hvad vi til sin tid skal drøfte, sige, at det vil nok være en fordel, hvis man i en debat, inden vi når så langt, prøver på også offentligt og med offentligheden at drøfte, dels om der skal være flere penge med i det — det mener jeg der skal — dels om man skal ændre selve principperne for, hvordan vi fordeler også pengene fra Statens Kunstfond.

**Kaj V. Andersen (V):**

Venstre tager pure afstand fra det af hr. Poulsgaard fremsatte lovforslag. Det er nu tredje gang, vi har den glæde at gøre det, og jeg nægter med én eneste yderligere bemærkning at bidrage til hr. Poulsgaards evindelige publicitykampagne.

**Mette Madsen (V):**

Lovforslaget om udsættelse af revisionen skulle jeg tage for venstre, og jeg kan sige, at på venstres vegne kan jeg tilslutte mig ministerens forslag om at udsætte revisionen af loven om Statens Kunstfond endnu et år. Jeg bøjer mig for ministerens begrundelse, at vi må afvente redegørelsen fra kunststøtteudvalget, men jeg kan nu alligevel ikke tilbageholde et lille suk over, at vi endnu ikke har set bare den delbetænkning, der så længe har været stillet os i udsigt.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Her er to lovforslag, og det første er fremskridtspartiets lovforslag, der er identisk med et lovforslag, som oprindeligt er udarbejdet af retsforbundet og senere gentaget af fremskridtspartiet. Jeg havde lyst til at henvise til Folketingets Forhandlinger, 2. samling 1973-74, spalte 6460, og til 1. samling 1974-75, spalte 2152, hvor man kan læse det radikale venstres afvisning af dette forslag.

Nu kan jeg se, at hr. Poulsgaard ikke har gjort sig den ulejlighed at være til stede under behandlingen af det lovforslag, som han selv har fremsat, og som han mener han kan spille tingets tid med. Det må være ganske overordentlig vigtige ting, han har for. Det kan selvfølgelig ikke være sådan